

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 46 (982) | Субота, 22 листопада 1986 року | Ціна 2 коп.

70-РІЧЧЮ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ — ГІДНУ ЗУСТРІЧ! ЗРОСТАЄ ТРУДОВА АКТИВНІСТЬ

У цехах Чорноморського суднобудівного заводу трудяться 130 нечуючих робітників. Добра слава лине про членів УТОГ, які, беручи активну участь у соціалістичному змаганні, домагаються високих успіхів у праці, показують зразки свідомого, творчого ставлення до виконання свого робітничого і громадського обов'язку.

Про це промовисто свідчать такі факти. 52 глухих трудівників носять почесне звання ударників комуністичної праці, 88 борються за його присвоєння. 5 робітників минулу п'ятирічку завершили достроково, 7 — відзначено урядовими

нагородами. По праву пишуться члени компактною групою такими своїми товаришами по-роботі, як І. С. Доценком, О. С. Черненко, М. М. Геращенко.

Приємно відзначити, що дедалі частіше на керівні посади висувають нечуючих суднобудівників. Наприклад, молодий комуніст В. Ф. Позняк, наставник молоді Б. М. Гончаров, М. М. Смирнякін зарекомендували себе вмілими ватажками, добрими організаторами. Вони очолюють бригади, які допомагають вагомих успіхів у праці. І ці здобутки не випадкові.

Своїм особистим прикладом, свідомим ставленням

до дорученої справи вони надихають усіх членів бригади працювати ще краще, домагатися більш високих результатів. Так, бригада механоскладальних робіт, що нею керує член УТОГ Валерій Федорович Позняк, постійно перевищує план, маючи 120—130-процентну норму виробітку щозміни.

У колектив нечуючих трудівників щороку вливається молоде поповнення. Цього літа трудовлаштовано 14 випускників спеціалізованих інтернатів, які обрали собі професію до душі, і з перших днів своєї роботи були прикріплені до висококваліфікованих, авторитетних глухих робітників. А це означає, що вони пройдуть справж-

ній трудовий гарт і примножать у майбутньому успіхи, досягнуті сьогодні.

Щоб творчо, ударно працювати у колективі глухих є всі умови. Членів УТОГ забезпечено і в праці, і в побуті усім необхідним. Постійно поліпшуються житлові умови нечуючих, дбають про їх освіту і відпочинок, залучають до культурного дозвілля і утворюють здоровий спосіб життя. Усе це спрямовано на те, щоб кожний нечуючий трудівник відчув себе справжнім господарем підприємства, усвідомив свою відповідальність за честь заводської марки, словом, жив і трудився по-комуністичному.

І. ЧЕРНЕЦЬКИЙ,
ст. інструктор по роботі серед глухих Чорноморського суднобудівного заводу.

НАСТАВНИК, ДРУГ І ПОРАДНИК

Заслуженою шаною і повагою серед нечуючих Стрийського району користується ветеран УТОГ і праці Ігор Іванович Богданов. Майже чверть століття працює він взуттєвником на Стрийській фабриці. Кожен трудовий день Ігоря Івановича позначений пошуком нового, творчістю. На рахунок І. Богданова чимало рацпропозицій. Та найкраще знають його тут як вихователя, наставника нечуючої молоді.

Адже дуже важливо, щоб перші кроки у самостійне життя були зроблені під керівництвом доброзичливої, досвідченої людини, якою є Ігор Іванович. Саме тому й

говорять своєму наставнику слова щирої вдячності молоді робітники фабрики Віра Наум, Василь Швабик, Стефанія Пилипів, Микола Донський та багато інших.

І. І. Богданов завжди серед молоді, себе пізнає у них — юних, веселих, енергійних. Ні, він не читає їм нудні нотації. З власного досвіду знає, що порожнім словом ділу не зарадиш. Потрібно вчити живою справою, добрим прикладом.

Тому не раз розгублений новачок, який ще не встиг освоїтись в цеху, відчуває на своєму плечі міцну, мозолясту долоню наставника. А він, ніби то й нічого не ста-

лось, піде далі. І загуде, заспіває свою пісню верстат, на якому працює молодий виробничник.

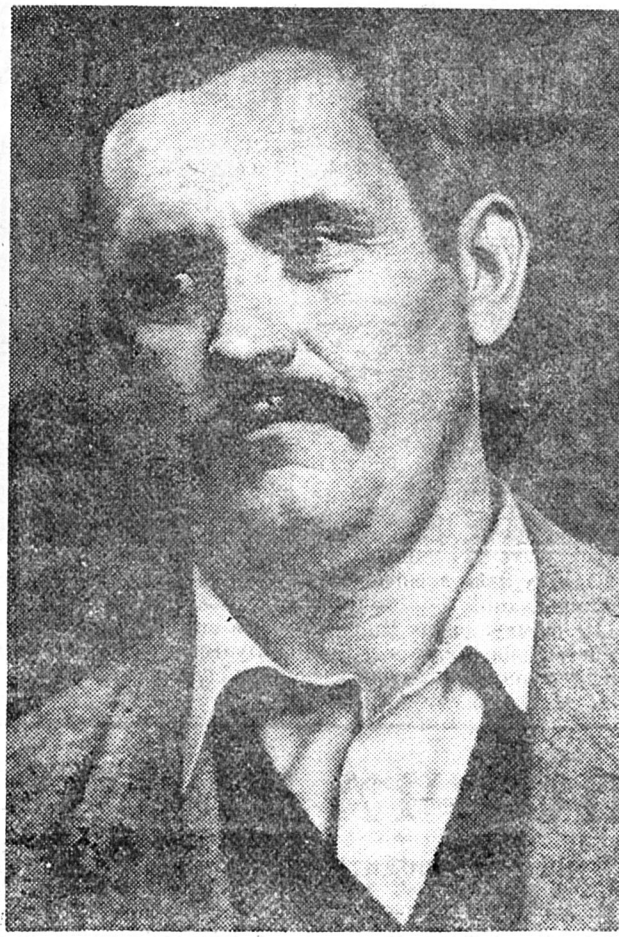
Поспішаючи на зміну, учні І. І. Богданова впевнені, що зроблять все, щоб не підвести свого наставника. Люблять його за спокійний характер, доброзичливість і чуйність, за привітну усмішку, щедрість душі.

— Люби свою Вітчизну, бути корисним для неї, свого народу вчить Ігор Іванович молоді, — говорить робітник взуттєвої фабрики Василь Швабик.

З. РОМАНІВ.

м. Стрий,
Львівська область.

ПРАВОФЛАНГОВІ П'ЯТИРІЧКИ

Дмитро Дмитрович Лазуренко — бригадир обрубників київського заводу «Червоний екскаватор». Він також і хороший наставник молодих робітників.

За вагомих виробничих успіхів, здобутих в соціалістичному змаганні, ветеран праці нагороджений Знаком ЦК ВЛКСМ, знаком «Переможець 11 п'ятирічки», Грамотою міського комітету профспілки, а також преміями та цінними подарунками.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Заклик передовиків

В Одесі відбувся обласний зліт нечуючих передовиків сільськогосподарського виробництва, присвячений підготовці до 70-річчя Великого Жовтня.

З доповіддю виступив інструктор облвідділу УТОГ О. В. Бабін, який розповів про трудові успіхи глухих, які працюють в колгоспах і радгоспах агропромислового комплексу області. Багато теплих слів було сказано на адресу тваринниці К. Мутаф з колгоспу імені Леніна Білгород-Дністровського району, Л. Мараш — доярки колгоспу «Зоря» Ширяївського району, Я. Дакі — коваля колгоспу «Шлях комунізму» Ізмайльського району. Доповідач назвав ще

багато імен знатних нечуючих трудівників села.

У своїх виступах делегати і гості зльоту, зокрема, бригадир садівників І. Шабаневич, тваринник А. Кортков поділились досвідом своєї роботи і запевнили, що й надалі будуть нарощувати темпи ударної праці, щоб успішно виконати завдання другого року дванадцятирічної п'ятирічки, гідно зустріти 70-річчя Великого Жовтня.

Учасники зльоту одноставно прийняли Звернення до всіх членів УТОГ області із закликом боротись за дострокове виконання взятих соціалістичних зобов'язань на 1986 і 1987 роки з тим, щоб гідно відзначити 70-річний ювілей Країни Рад.

Ю. ГЕР.

ЗУСТРІЧ ВЕТЕРАНІВ

Добру ініціативу проявила Московська міська рада ветеранів війни і праці, яка вже вчетверте організувала зустріч керівників і членів рад пенсіонерів ордена «Знак пошани» Всеросійського товариства глухих.

На зустріч з'їхались понад 160 представників з усіх областей, країв і автономних республік Російської Федерації, а також з України, Білорусії, Узбекистану, Грузії та Вірменії.

Побілені свиною, першопрохідці і організатори товариств глухих, ветерани війни і праці зібралися, щоб обмінятися досвідом і думками, як краще організувати роботу тепер, на етапі перебудови і оновлення всіх сторін нашої життєдіяльності.

Перед ветеранами виступив голова Всеросійського

товариства глухих В. А. Кораблінов, про передовий досвід розповіли представники Москви, Ленінграда, Іваново, Горького, Челябінська та інших міст.

Багато цікавого і корисного ми дізналися з стінгазет «Ветеран» і фотоальбомів, привезених із Ленінграда, Челябінська, Уфи, Астрахані. В них показана багатогранна діяльність і життя нечуючих ветеранів, спогади про ударну працю в роки перших п'ятирічок, участь глухих в обороні Москви і Ленінграда, про важкі бої з ненавистим ворогом на фронтах Великої Вітчизняної війни і в партизанських загонах, самовідданий труд в тилу по забезпеченню ар-

мії всім необхідним для перемоги.

Більшість ветеранів вже давно на заслуженому відпочинку, але не старіють душою, беруть найактивнішу участь в патріотичному вихованні молоді, виконують посильну роботу на підприємствах і в організаціях, успішно справляються з громадськими дорученнями.

З цікавою розповіддю перед присутніми про роботу з молоддю виступив голова Ради ветеранів-вчителів спецшкіл міста Ленінграда Геннадій Васильович Кічигін, а директор Ленінградського музею глухих Д. Л. Гінзбургський розповів про історію створення товариства, показав фотокопії історичних документів і фото-

знімки з життя та діяльності Ленінградської організації УТОГ.

Для ветеранів було організовано екскурсію в музей революції і зустріч зі старими більшовиками, учасниками Жовтневої революції.

Добрим словом ветерани партії згадали глухонімого токаря Кабанова, який, працюючи на одному з оборонних заводів Москви в період Вітчизняної війни, виконував норму виробітку на 800—1000 процентів, за що був нагороджений орденом Леніна. Верстат, на якому він працював, і нині зберігається в музеї.

В усіх приємне враження залишилося від концерту, який влаштували самі учас-

ники. 27 різноманітних номерів показали своїм друзям самодіяльні митці-ветерани.

1 листопада ветеранів запросили на ювілейний Пленум Центрального правління Всеросійського товариства глухих, на якому був присутній і голова ЦП УТОГ П. П. Шпак.

З привітанням до учасників Пленуму виступили: Герой Соціалістичної Праці, народна артистка СРСР Ірина Миколаївна Бугримова і двічі Герой Радянського Союзу, космонавт Стрекалов, який тепло відгукнувся про роботу глухих інженерів і техніків, котрі працюють в Зоряному містечку, зокрема про ведучого інженера космічної техніки Гальченка, його друзів.

Організаційний комітет Центрального правління Всеросійського товариства глухих у складі П. Ф. Ісаєва, А. Г. Антипіна, Г. М. Лукіних, Н. М. Савчук, А. П. Семенова і О. Л. Тихонова провели велику підготовчу роботу, щоб забезпечити плідну роботу учасників зустрічі. Цим людям вже за сімдесят, але вони повні невгасимою енергією і творчого ентузіазму.

Хочеться вірити, що Центральне правління Українського товариства глухих наслідує приклад росіян і знайде можливість організувати подібну зустріч ветеранів війни і праці — членів УТОГ. Це допоможе поживити діяльність Рад ветеранів і залучити їх до більш плідної роботи.

О. ТРОХИМЕЦЬ,
ветеран Великої Вітчизняної війни і праці,

Одна з найголовніших турбот комсомольців Сумського УВП — якість виготовленої продукції.

На знімку: (зліва направо) члени штабу «Комсомольського прожектора» Лідія Коваленко, Лілія Шелихова, Галина Луценко, Любов Максимченко, Надія Журавська обговорюють результати проведеного рейду з якості.

Фото П. МІДЕЛЯ.

ПОВЧАЛЬНИЙ УРОК

До чого призводить занедбання виховної роботи в колективі

Вихідний день котився до вечора, а Чабанов А. В., Серов А. В., Шойко С. І. та Жмайло О. С. так і не змогли знайти, куди себе подіти і чим зайнятися. Хотілося випити, але не було грошей. Зустрівши в гуртожитку Іванова Ю. В., вони наказали йому: «Іди в магазин і без пляшки не повертайся. А не принесеш — поб'ємо...»

Десять біля 20-ї години, переконавшись, що Іванов так і не приніс горілки, вони зачинили його в кімнаті і побігли. Побігли так, що він цілий тиждень був на лікарняному.

Цей випадок ні в кого на Миколаївському УВП не викликав занепокоєння. Було це в липні. І ось 7 серпня знову той же Чабанов А. В. та Кушнір В. К. влаштували гулянку в гуртожитку. Запросили молодшу робітницю Н. Вона принесла закуску і почали веселитися...

«Коли я зайшла до кімнати № 23, пише в пояснювальній чергова по гуртожитку М. Ф. Панаріна, то дівчина вже лежала без тями. Справитися з п'яною компанією мені було не під силу, то побігла до Катерини Білоцерківцеві. Вона викликала швидку допомогу для дівчини, а міліцію — для інших учасників застолля».

З приводу цього випадку 11 серпня засідала комісія по боротьбі з пияцтвом та алкоголізмом Миколаївського УВП, де обговорили негідний винюк робітників підприємства і прийняли рішення: оштрафувати Чабанова А. В. і Кушніра В. К. по 50 крб., а робітницю Н. — оголосити догану, оскільки подібне з нею сталося вперше.

На тому ж засіданні комісія розглянула справу робітника УВП Грека А. Г., котрий 7 серпня прийшов на роботу в нетверезому стані. Майстер Н. І. Супрун змушена була відправити його додому. Грека А. Г. таж оштрафували на 30 крб. Прийняли рішення, до протоколу записали і... забули.

Та не тільки боротьба з

пияцтвом і алкоголізмом, а й вся політико-виховна робота виявилась занедбаною в колективі Миколаївського УВП.

Візьмемо роботу з молоддю. На підприємстві є 7 членів ВЛКСМ, але немає комсомольської організації.

— Колись, років п'ять тому, обрали мене секретарем комсомольської організації УВП, — розповідає касир Ольга Матвеева. — А як проводити роботу з молоддю, ніхто не навчив... Я тільки членські внески і збирала, а вже ось більше трьох років ніхто і не згадує про комсомольців. Кілька разів зверталася до М. С. Герасимова, щоб хоч печатку комусь передати. Та кожного разу він радив ще зачекати...

Наочна агітація. Годі й говорити про її значення. При вході на підприємство не одразу й помітите вигорілий стінд від часу гасло: «Всі сил і знання — на виконання Програми КПРС», а трохи збоку такий же вигорілий стінд «Продовольчу програму СРСР — перетворимо в життя»... Коли ж ітимете надільнію машинної обробки деревини, то, можливо, помітите майже за дверима на четвертій частині ватманського аркуша написані пильги, що їх втрачають п'яніці та прогулянки...

Соціалістичні зобов'язання колективу Миколаївського УВП були написані ще на одинадцять п'ятирічку, а можливо, й на десятку. Тепер цифри обновили на дванадцять... Те, що цифри дописані іншою фарбою, яка вже поблякла, може й невелика біда, та біда в тому, що соцзобов'язання й інша інформація вивішені аж під стелею. Якщо й захочете щось прочитати, то сервірно не зможете — не побачите...

Отак формально, у відриві від завдань трудового колективу, проводилась на підприємстві політико-виховна робота. Плани її проведення складав заступник директора з виховної роботи М. С. Герасимов і, як секретар парторганізації підприєм-

ства, контролював їх виконання. До чого це призвело, ми вже бачили.

Окремо слід зупинитися на планах роботи комісії по боротьбі з пияцтвом та алкоголізмом, яку теж очолював М. С. Герасимов. Їх розробкою він себе не утруднював. Три пункти на квартал — і досить. Останній передбачав індивідуальні бесіди з робітниками, схильними до вживання спиртних напоїв. Та прізвища Чабанова і Шойка в них, на жаль, немає. Не виявилось там і прізвища Тиханського А. В., котрий 5 червня побував у медвирезнику.

Отак розваливши виховну роботу в колективі підприємства та допустивши ряд інших порушень, М. С. Герасимов змушений був звільнитися з роботи за власним бажанням. Це було ще наприкінці вересня. З метою оздоровлення обстановки, на підприємстві проведено ряд кадрових змін. Новим заступником директора УВП з виховної роботи призначено Н. І. Супрун, комендантом гуртожитку — К. П. Білоцерківцеві, а вихователем — І. М. Бурлю. Секретарем парторганізації підприємства обрано Т. О. Ільницьку.

Це добре, але перебудова виховної роботи в колективі УВП йде надто повільно. Не оновлено наочну агітацію. З порушників громадського порядку та трудової дисципліни ще й досі не стягнуто накладеного штрафу. Виявляється, члени комісії по боротьбі з пияцтвом та алкоголізмом не знають своїх обов'язків та прав.

Не відновлено на підприємстві і діяльність комсомольської організації. Заступник директора УВП з виховної роботи Н. І. Супрун вважає, що для цього, маляв, надто мало комсомольців. Це насторожує.

Що й говорити. На Миколаївському УВП, виходить, ще не зробили належних висновків з того гіркого уроку, який тут стався.

Т. ЄРМАКОВА,
спец. кор. «Нашого життя»,
м. Миколаїв.

ОСОБИСТИМ ПРИКЛАДОМ

На тваринницькій фермі колгоспу ім. Дзержинського, що у Стрийському районі, працює чимало нечучючих. Вони показують зразки сумлінності, відповідальності, ставлення до дорученої справи. Серед них — М. А.

Борсукевич, С. І. Виган, М. О. Шинда та інші.

Нинішнього року, наприклад, колгосп першим у районі достроково виконав річний план продажу державі м'яса, зробив добрий задел на наступний рік.

Нечучючі трудівники-вет-

рани подають приклад молодим в організації соціалістичного змагання, проведенні масових заходів серед членів УТОГ.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ,
м. Стрий
Львівської області.

Кілька місяців залишилося до відкриття XX з'їзду ВЛКСМ. Комсомольці Львівського швейного підприємства «Силует» готуються гідно зустріти це знаменну подію: старанною працею, навчанням, активною участю у громадському житті.

На нашому підприємстві чимало молоді. Щороку прибувають до нас випускники шкіл-інтернатів глухих та слаббачуючих. Комсомольська організація «Силуета» нараховує нині 114 членів ВЛКСМ.

Щеодавно в нашому Будинку культури проведено «Голубий вогник», організований бюро комітету комсомолу та працівниками культзакладу.

Випущено спеціальний номер стіннівки, присвячений комсомолу, фотомонтаж про комсомольців 30—50 років, плакати до різних етапів діяльності ВЛКСМ.

На «вогник» було запрошено наших ветеранів-комсомольців старших поколінь. Серед них — С. Заславську, Ф. Антонову, Л. Оленяк, Л. Гуракову, К. Кунтій, Д. Біліс та інших. Вони багато років трудяться на нашому підприємстві, є активістами громадського життя, вихователями молоді.

У гості до молодих виробничників «Силуета» прийшли того вечора комсомольці Львівської школи-інтернату. Вони виступили з привітанням. Господарі вечора побали, щоб все було красиво і смачно — на столах печиво, цукерки, фрукти, квіти. За чайною чаю велися цікаві розмови.

Програму «Вогника» веде Мирослава Михайлівна Ціпинко — секретар комсомольської організації. У вступному слові вона розповіла про великий шлях, пройдений Ленінським комсомолом.

Перед молоддю виступили ветерани-комсомольці 30-х років, зокрема, С. Заславська — голова ради ветеранів Львівського міськвідділу УТОГ. Цікавим був виступ директора «Силуета» І. Ф. Данилюка. Присутні почули цікаву розповідь про молоді Західної України 30-х років, про її боротьбу за волю та незалежність. Він закликав юнаків і дівчат бути активними у житті, з повною віддачею сил працювати і навчатися.

Молодих трудівників привітала секретар партійної організації Е. Л. Стротмейстер. Комсомол є помічником партії, підкреслила вона, творить великі справи, веде за собою молоді, вихо-

ває її. Вона назвала молодих комуністів підприємства, якими пишається наша партійна організація.

Заступник директора з виховної роботи С. К. Тимуш відзначила, що свято Ленінського комсомолу члени ВЛКСМ зустріли добрими виробничими показниками. Достроково виконали XI п'ятирічку і нагороджені знаком «Ударник XI п'ятирічки» З. Бабінчук, І. Жабич, Г. Семенчук, Г. Орян. Почесними грамотами Червоноармійського райкому комсомолу м. Львова за успішне виконання виробничих завдань та активну участь у громадській діяльності відзначено Ганну Копит, Любов Кармазин, Рому Станішевську, Олександрю Рудницьку.

Виступи на «вогнику» чергувалися з поетичними творами — піснями та віршами, прочитаними учасниками вечора.

У вікторині «Роки комсомольські» багато присутніх показали себе знавцями історії ВЛКСМ. За точні відповіді їм вручено призи, красиві сувеніри на згадку.

Закінчився «голубий вогник» виконанням «Гімну демократичної молоді».

Л. АЛФІМОВА,
м. Львів.

Людина і її справа

ЕКОНОМІСТ—ОРГАНІЗАТОР

Ось вже 30 літ минає як Парасковія Михайлівна Кейван вперше ступила на поріг Чернівецького УВП. Працювала спочатку економістом, потім старшим економістом. Останні 15 років вона очолює планово-економічний відділ підприємства. «Економіка» — слово, в перекладі з грецької, означає управління господарством. Відповідно — економіст, не фахівець з управління підприємством.

Парасковія Михайлівна з перших днів роботи твердо засвоїла свої обов'язки, права і постійно домагається, щоб виробниче господарство велося економічно грамотно. Трудівниця розуміє, що на підприємстві один економіст, навіть відділ, не все спроможний зробити для розвитку економіки виробництва, а тому прагне, щоб що науку знань і розуміння, практично застосовували у своїй роботі начальники цехів, майстри, помічники майстрів, робітники і уміло управляли дорученим їм господарством.

За 30 років наше УВП невизначено виросло. Від періоду становлення залишилось тільки спогадки: господарство було напівкустарним, розташовувалося по всій Садгорі, у пристосованих, переважно напівпідвальних приміщеннях. Робітники у більшості були неписьменними, жили у помешканнях без особливих зручностей. То були важкі повоєнні часи.

Минали роки. Чернівецьке УВП зростало, спеціалізувалось, будувалося. Трудівники на турботу про них відповідали самовідданою працею, дисциплінованістю, збільшенням випуску продукції, поліпшенням її якості.

Особливо значних успіхів досягнуто за останні 15 років. Сьогодні УВП — не велике, високомеханізоване підприємство, що працює ритмічно, рентабельно і якісно. У досягненні цих успіхів значна заслуга працівників планово-економічного

працює у тісній взаємодії з багатьма відділами, що сприяє примноженню спільних здобутків всього колективу УВП.

Як комуніст і керівник відділу, П. М. Кейван багато працює над виконанням завдань, поставлених XXVII з'їздом КПРС перед народним господарством країни, які передбачають перебудову всієї роботи, прискорення науково-технічного прогресу, впровадження нових методів управління виробництвом і над вирішенням соціальних проблем, поліпшенням мікроклімату у колективі.

Добре знаючи міміку, вона часто виступає перед нечучючими без перекладача як агітатор, надає нечучючим допомогу як на роботі, так і за місцем проживання при вирішенні будь-яких питань.

П. М. Кейван більш як 20 років на громадських засадах займається квартирником на підприємстві. До своїх обов'язків ставиться з високою відповідальністю, сумлінно. Вона вживає заходів, щоб той чи інший трудівник вчасно став на квартиру, правильно оформив потрібні документи. Парасковія Михайлівна дуже ретельно веде цю справу, а тому непорозуміння при розподілі житлової площі майже не буває.

П. М. Кейван виховала хорошого сина. Зараз він перебуває на службі в Радянській Армії, є відмінником бойової і політичної підготовки. Підтримуємо з ним тісний зв'язок, адже пішов він на службу з нашого УВП.

Парасковії Михайлівні Кейван недавно виповнилося 50 років. Колектив Чернівецького УВП щиро поздоровив її з ювілеєм, побажав міцного здоров'я, щастя, нових успіхів у праці.

П. ГОРБУНОВ,
директор Чернівецького УВП.

Офіційний відділ НАГОРОДЖЕНО

За багаторічну добросовісну працю в системі Українського товариства глухих і в зв'язку з 50-річчям з дня народження начальника планово-економічного відділу Чернівецького УВП тов. **Кейван Парасковію Михайлівну** нагороджено Почесною грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошовою премією.

За багаторічну і добросовісну працю в Товаристві і в зв'язку з виходом на пенсію начальника Спеціального проектно-конструкторського бюро УТОГ тов. **Крижанівського Леоніда Дмитровича** нагороджено Почесною грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошовою премією.

За багаторічну і плідну роботу по розвитку фізкультури і спорту серед печуючих, великий особистий внесок в фізкультурно-спортивну роботу в Товаристві, активну громадську діяльність, а також в зв'язку з 25-річчям роботи в системі УТОГ інструктора з фізкультури і спорту Харківського УВП-2 тов. **Симоненка Анатолія Федоровича** нагороджено Почесною грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки.

За багаторічну, добросовісну працю в Товаристві і в зв'язку з виходом на пенсію ст. економіста Дніпропетровського УВП тов. **Клейн Мальвіну Пейсахівну** нагороджено Почесною грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошовою премією.

За багаторічну добросовісну працю у вечірній спеціалізованій школі глухих і в зв'язку з виходом на пенсію заступника директора Львівського швейного підприємства «Силует» з комерційної роботи тов. **Семенова Василя Григоровича** нагороджено Почесною грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, грошовою премією.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Постановою президії Центрального правління УТОГ затверджено:

Гольдштейна Ігоря Петровича — головним інженером Харківського УВП-2;

Степанова Костянтина Олексійовича — заступником директора Харківського УВП-2 по матеріально-технічному постачанню;

Волошину Тетяну Михайлівну — старшим інженером-економістом Харківського УВП-2;

Супрун Ніну Іванівну — заступником директора Миколаївського УВП з виховної роботи.

Тимошенко Ганну Кирилівну — начальником планово-економічного відділу Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт»;

Герешка Віталія Якимовича — заступником директора по якості — начальника відділу технічного контролю Ужгородського УВП-2;

Косогову Алевтину Федорівну — заступником директора по якості — начальника відділу технічного контролю Івано-Франківського УВП.

Григорій Іванович Хмелевський по-ударному трудиться на Київському мотоциклетному заводі налагоджувальником металорізальних верстатів.

На підприємстві **Г. І. Хмелевський** вже більш як двадцять років. Тут завоював звання «Ударника комуністичної праці», а також шану і повагу всього трудового колективу. Крім того — він один із кращих наставників молоді.

За ударну, самовіддану працю **Г. І. Хмелевський** неодноразово нагороджувався грамотами, грошовими преміями, цінними подарунками.

Десятий рік підряд портрет передового трудівника **Григорія Івановича Хмелевського** — на Дошці Пошани цеху.

Фото І. ЩЕРБАНИУКА.

СПОЖИВАЦТВО. ДЕ ЙОГО КОРИННЯ?

Стаття вихователя робітничого гуртожитку Кіровоградського УВП **Ф. Фоміна**, вміщена в «Нашому житті» від 18 жовтня ц. р., викликала жвавий інтерес серед читачів. До редакції надійшло ряд

листів, в яких вони продовжують розпочату автором розмову.

Нижче пропонуємо увазі читачів деякі листи.

ЧОМУ ВОНИ ВИРОСЛИ ТАКИМИ?

Працівники нашого культурного закладу уважно прочитали й обговорили статтю **Ф. Фоміна** «Споживацтво. Де його коріння?» Ми повністю підтримуємо висловлені автором думки. Питання, які він порушив на сторінках газети, мають актуальний і досить таки болючий характер у нашій роботі.

Так, всі заходи, що вимагають мінімальних грошових затрат, деякі члени Товариства просто не відвідують. Ось свіжий приклад. Приїздив до нас на гастролі Московський театр міміки і жести. І ось, як не соромно, але на виставі театру наші глухі прагнули будь-що пройти безплатно.

Така поведінка глухих ганьбить наше Товариство. А взимати проїзд у міському транспорті? А сплату членських внесків УТОГ у

сумі 50 копійок на рік, що виростає в справжню проблему?

Скупість, прагнення побільше взяти і якомога менше дати, з усього користь одержати, не бажання підвищувати свій загальноосвітній рівень — з такими рисами характеру входять юнаки і дівчата, не всі звичайно, у самостійне життя після закінчення спецшколи-інтернату.

І мимоволі замислюється: як же не так?

Глухі і слабочуючі діти, починаючи з трирічного віку, повністю довірені педагогам. Тому ми маємо повне моральне право спитати в них, чому діти виростили такими? Не інакше як десь у політико-виховній роботі спецшколи-інтернату є досить серйозні упущення.

Хіба в Товаристві мало людей, з яких можна брати

приклад? Ні, їх чимало. Назву лише кілька прізвищ по Севастополлю. **Данило Романов** — батько трьох дітей, має вищу освіту; **Ольга Павлова** — мати двох дітей, заочно навчається в Ленінградському відновлювальному центрі, а **Марія Соколова** закінчила Московський житлово-комунальний технікум. Всім цим товаришам притаманне почуття власної гідності, прага знань, почуття колективізму. Про такі можна сказати: вони йдуть у єдиному строю з чуючими.

Так, є з кого вихованцям спецшколи брати приклад, але от питання, чи часто запрошують їх до навчальних закладів?

Т. САЧКОВА,
директор Севастопольського будинку культури,
Кримська область.

ВІДДАЙ СПОВНА ПРАЦЕЮ

Піклування партії та уряду про матеріальне становище інвалідів третьої групи чимало нечуючих тлумачать по-своєму. Товариство для них, мовляв, повинно зробити все, а вони суспільству нічим не зобов'язані.

Дуже правильно пише **Ф. Фомін** про гонитву глухих за максімальною пенсією. На роботу з шкідливими умовами намагаються влаштуватися навіть ті випускники спецшколи-інтернатів, кому протипоказано не за станом здоров'я. А потім, заробивши отих 60 карбованців, вони стають дармодами — пиячать, займаються виготовленням і збутом кустарної фотопродукції сумнівного характеру. І дуже дивно, що за такий паразитичний спосіб життя держава щомісяця виплачує

їм ще й матеріальну допомогу.

Законодавчим органам, на мою думку, слід в терміновому порядку переглянути питання про пенсію інвалідів III групи. Виплачувати її лише тим, хто працює. Кинув роботу — немає й пенсії. Не можна ж допускати, щоб ця державна допомога стала джерелом існування для нероб та п'яниць.

Дуже доречно порушив **Ф. Фомін** питання і про перекладачів. Вони повинні бути не слугами, а порадниками глухих. А писати їм доводиться чужі особисті листи тому, що окремі члени УТОГ, переважно молоді, виходять зі школи безграмотними. Підвищувати свій загальноосвітній рівень у вечірній школі не хочуть.

І ще на одне хочу зверну-

ти увагу. Нелегка робота в перекладачів, але всі ми забуваємо про них. Поки що, як не прикро говорити про це, але жодного перекладача-дактилолога — міжрайвідділу чи культзакладу, підприємства чи об'єднання Товариства, який все своє життя присвятив обслуговуванню глухих, не відзначено урядовою нагородою, крім медалі «Ветеран праці».

У справі виховання нечуючих нам треба ще багато зробити: і в школі, і в Товаристві. Любителю якомога більше взяти від суспільства треба дохідливо і чітко роз'яснити: віддай державі сповна чесно і сумлінно працюю.

П. ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ,
ветеран УТОГ.

Бердянськ,
Запорізька область.

Лист з Білорусії

МИСТЕЦТВО І ТРУД ПОРУЧ ІДУТЬ

Хочу на сторінках «Нашого життя» розповісти про наших чудових трудівників, котрі поєднують відмінну роботу на виробництві з активною участю в гуртках художньої самодіяльності. І що характерно, всі, хто бере участь в художній самодіяльності, неодмінно є ударниками комуністичної праці, кращими по професії, відмінниками якості, наставниками молоді.

Наприклад, ветеран сцени, трудівниця радіоцеху **Бобруйського УВП Людмила Вікторівна Симоненко** нагороджена Грамотою Президії Верховної Ради БРСР, неодноразовий дипломант республіканського фестивалю мистецтв. Оповідання в її виконанні настільки емоційні, що нікого в залі не залишають байдужими. В сцені «Операція Юхима П'яних» за твором **В. Шукшина** вона виконує роль

дружини **Юхима**. На Республіканському фестивалі ця сценка увійшла до програми заключного концерту.

Драмколектив **Бобруйського клубу** виборов на огляді II місце в республіці. Це була перемога не тільки самодіяльних акторів, а й керівника гуртка — артиста театру ім. **Дуніна-Марцінкевича** **Броніслава Вікторовича Баєва**.

А ось і ще один портрет — **Лариса Іванівна Єрох** ударниця комуністичної праці, відмінник якості. На ХХІІІ конференції **Бобруйського МРВ** глухих піонерів школи для слабочуючих дітей вітали її щирими словами і як відмінного майстра виробництва, і як чудову актрису.

Фестиваль мистецтв, присвячений Дню Великої Перемоги, відзначався воєнною тематикою. Інсценований уривок з п'єси **Б. Васильєва** «А зорі тут тихі» мав вели-

кий успіх. **Лариса Єрох** виконувала роль **Кир'янової**. Ця робота була визнана однією з кращих, а колектив зайняв III місце.

Євдокія Кирилівна Качановська зовсім недавно прийшла в драматичний колектив. Спочатку почувала себе неспішно, а потім до неї прийшла впевненість. В сцені «Емансипація» **Хайта** вона прекрасно виконала роль директора магазину. **Євдокія Кирилівна** з великою майстерністю декламує вірші. Особливою популярністю користуються поезії **Фаліва «Чумо серцем»** у її виконанні. **Є. К. Качановська** — делегат ХІІІ з'їзду нашого Товариства, обрана членом ревізійної комісії ЦП БілТОГ.

Вдалася і роль старшини **Воскова** у п'єсі «А зорі тут тихі» **Васильєва**, яку виконав **Володимир Ілліч Логанев**. І де б не виступали ак-

тори нашого самодіяльного колективу, глядачі в захопленні від їхньої гри. Бурхливими оплесками вони завжди нагороджують ветерана колективу **Миколу Миколайовича Нікітенку**, виконавця російського, білоруського, молдавського, циганського та інших танців.

Не менше хороших слів можна сказати і про **Галину Малішину**, **Тетяну Шабусову**, **Софію Бараненку** та інших. Це люди, котрі своїм мистецтвом приносять радість трудівникам міст і сіл. Концерти за їх участю подивились мешканці **Глусека** і **Мінська**, **Кличева** і **Могильова**, **Кіровська** і **Орші**, **Осипович** і **Бреста**.

Велика заслуга у розвитку і успіхах колективу художньої самодіяльності його керівника **Галини Вікторівни Шеремет**.

Тепер гуртківці наполегливо працюють над новою концертною програмою, присвяченою 70-річчю **Великого Жовтня**.

Є. БЛУВОЛ,
голова **Бобруйського МРВ БілТОГ**.

ЗНАТНА ТРУДІВНИЦЯ

Трудівницю колгоспу ім. **Ілліча**, що в Звенигородському районі, **Марину Андріївну Шелуст** знають як вентомну, сумлінну людину. Вона — ударник комуністичної праці, неодноразовий переможець соціалістичного змагання.

За свою самовіддану працю **Марина Андріївна** нагороджувалась грамотами, цінними подарунками. Але найбільшу вагу в активі її відзнак мають урядові нагороди: медаль «За доблесну працю», ювілейні медалі в ознаменування 30 і 40-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Н. САЄНКО,
Фото **С. КОСТЮШИНА**,
Черкаська область.

Зацікавлено, діловито

У Новоград-Волинському клубі УТОГ пройшов зліт нечуючих передовиків сільськогосподарського і промислового виробництва. З доповіддю виступила голова міжрайвідділу УТОГ **Т. Н. Богачова**, яка наголосила на необхідності ударно завершити перший рік дванадцятип'ятирічки, більше уваги приділити поліпшен-

ню якості роботи.

Учасники зльоту взяли активну участь в обговоренні завдань, які стоять сьогодні перед членами УТОГ — робітниками і колгоспниками. Глибокими і змістовними були виступи передовиків **М. Пovalьчука**, **В. Лисака** з фарфорового заводу, **М. Романюка** і **В. Свдорчука** — столярів міжколгоспбуду.

Увагу присутніх привернули також виступи трудівників сільськогосподарського **Ф. Васильєва**, **Ю. Романюка**, які розповіли про те, як досягли вагомих успіхів у праці і поділилися досвідом роботи. Вони звернулися до всіх нечуючих трудівників ланів і ферм із закликком ширше розгорнути соціалістичне змагання

на честь 70-річчя **Великого Жовтня**, щоб виконати завдання двох років п'ятирічки до цієї знаменної дати.

У роботі зльоту взяв участь представник **Новоград-Волинського міського партії**, ветеран **Великої Вітчизняної війни** **Володимир Михайлович Бурковський**, який прочитав лекцію «Ядерна епоха вимагає нового мислення».

Г. КАЛАБІНА,
Житомирська область.

Заочна конференція читачів „НАШЕ ЖИТТЯ“-87

Дорогі друзі!

Сьогодні, за традицією, запрошуємо усіх наших читачів взяти участь у розмові на тему, якою бути газеті «Наше життя» в 1987 році. Сподіваємось, що, як і в минулі роки, ви своїми зауваженнями, рекомендаціями, пропозиціями допоможете редакції в перебудові роботи, в розробці планів на наступний рік — рік 70-річчя Великого Жовтня, підкажете, як збагатити зміст публікацій, вдосконалити обличчя газети, піднести її критичний рівень. Просимо вас відповісти на кілька запитань.

1. Ваше прізвище, ім'я та по батькові, вік, професія. Скільки років передплатуєте «Наше життя»? Чи поновили передплату на 1987-й рік?

2. Що вам подобається в газеті, що не подобається? Які публікації, розділи, рубрики і тематичні сторінки, що виходили в 1986 році, запам'ятались, допомогли вам у роботі, виконанні громадських доручень? Які нові рубрики ви хотіли б запропонувати редакції? Від чого, на ваш погляд, варто відмовитись?

3. Чи задовольняють вас повідомлення про вжиті заходи по критичних матеріалах і розглянутих на місцях листах?

4. Яким темам у 1987 році, на вашу думку, газета має приділити більше уваги? Які питання громадсько-політичного життя, розвитку економіки, освіти, культури і т. д. ви хотіли б порушити в газеті? Про що ви особисто могли б написати до «Нашого життя».

5. Чи вчасно вам доставляють газету?

Наша адреса: 252005, Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, редакція газети «Наше життя».

ВИРІЖТЕ, ЗАПОВНІТЬ І НАДІШЛІТЬ ДО РЕДАКЦІЇ. ЗАЗДАЛЕГІДЬ ДЯКУЄМО ЗА ВІДПОВІДІ, ПРОПОЗИЦІЇ.

„Пам'ять серця“

Не передати словами ті враження, які справила на нас, відпочиваючих будинку відпочинку «Сосновий бір», літературно-музична композиція «Пам'ять серця». Прочитав її автор — переможець всесоюзного, республіканського та обласного конкурсів лекторів на кращий зміст лекції, поет-фронтвик Володимир Вайлов.

Разом з воїнами Радянської Армії пройшов він фронтними дорогами всю Велику Вітчизняну війну. Розповідаючи про мужність і героїзм наших воїнів-захисників рідної Вітчизни, автор читав свої поезії, демонструвалися фрагменти із кінофільмів, а з екрана линули пісні, написані на його вірші.

Назавжди запам'ятаються нам рядки з його творів про матерів-героїнь, які виростили по п'ять—дев'ять синів і не діждалися їх з війни. Ці вірші справляють великий патріотичний вплив на слухачів, бо йдуть вони від щирого серця поета. А до серцець печуючих вони змогли дійти завдяки майстерному перекладові Тетяни Миколаївни Гороженко.

Ми широк дякуємо адміністрації будинку відпочинку за цю цікаву зустріч, котра назавжди залишиться в нашій пам'яті.

О. МАРКОВА,
Кіровоградська область.

ГОПСЬКИЙ Андрій Сергійович

10 листопада 1986 року в 72-у році життя раптово помер ветеран Великої Вітчизняної війни, ветеран праці, член КПРС з 1944 року, директор Дрогобицького учбово-виробничого підприємства Гопський Андрій Сергійович.

Андрій Сергійович народився 14 жовтня 1915 року у місті Проскуріві (тепер м. Хмельницький) у сім'ї робітника. З 1925 по 1933 рік навчався у Тамбовській середній школі № 3. В 1933—1934 роках був уповноваженим по хлібозаготівлі у Ямпільському районі Кам'янець-Подільської області. До 1936 року працював заступником голови Ямпільського райвиконкому. У 1936 р. вступив до Київського танко-технічного училища.

У роки Великої Вітчизняної війни А. С. Гопський воював у складі Південно-Західного, Прибалтійського та І Українського фронтів.

За відмінне виконання бойових завдань А. С. Гопський нагороджений трьома орденами Бойового Червоного Прапора, двома орденами «Червоної Зірки», орденом Вітчизняної війни І ступеня, медаллю «За бойові заслуги», шістьма медаллями за оборону і звільнення міст від німецько-фашистських загарбників.

У 1946—1947 роках продовжував службу у Збройних Силах СРСР у Бакин-

ському і Тбіліському військових округах. Після демобілізації з Радянської Армії А. С. Гопський з 1947 по 1957 роки працював керуючим Дрогобицькою обласною конторою «Головирбторгу», а з 1957 року — начальником міжобласного управління «Вторчормет».

З 1960 року трудова діяльність Андрія Сергійовича пов'язана з Українським товариством глухих — його призначають директором Дрогобицького учбово-виробничого підприємства, де він працював до останніх днів свого життя.

На всіх постах А. С. Гопський виявив себе умілим організатором, здібним ке-

рівником, активним у громадському житті. Був секретарем партійної організації, заступником народного суду м. Дрогобича, членом правління Львівського облвідділу УТОГ.

До службових обов'язків А. С. Гопський ставився винятково добросовісно. Багато сил, енергії, досвіду, знань уклад у справу зміцнення і розвитку Дрогобицького УВП. Завдяки його кипучій діяльності УВП неодноразово нагороджувалося перехідним Червоним прапором, дипломами, грамотами, постійно заносилося на міську Дошку Пошани.

А. С. Гопський постійно виявляв турботу і піклування про членів УТОГ, чуйно ставився до їх потреб і запитів. Винятково сумлінний, чесний, працьовитий він завжди був прикладом у роботі для своїх підлеглих і колег.

За тривалу бездоганну працю А. С. Гопський був нагороджений орденом Леніна, Трудового Червоного Прапора. Андрія Сергійовича неодноразово нагороджували почесними грамотами, цінними подарунками, знаками «Переможець соціалістичного змагання».

Світла пам'ять про Андрія Сергійовича Гопського назавжди лишиться в серцях тих, хто з ним працював, хто його знав.

ГРУПА ТОВАРИШІВ.

ПОЛОЖЕННЯ

про республіканський літературний конкурс,
присвячений 70-річчю Великого Жовтня

Літературний конкурс проводиться Центральним правлінням УТОГ, редакцією газети «Наше життя» і літературним об'єднанням «Відлуння» при республіканському Паладі культури імені А. В. Луначарського.

Метою конкурсу є розвиток і заохочення літературної творчості нечуючих, поліпшення естетичного і художнього виховання членів УТОГ.

Подані на конкурс твори (вірші, оповідання, нариси, замальовки) мають відображати героїчне минуле нашої Вітчизни, вплив Великого Жовтня на життя нових поколінь, розкривати духовне багатство нашого сучасника, непорушний зв'язок подвигу нашого часу із завоюваннями Жовтня; сприяти вихованню юнаків і дівчат в дусі вірності комуністичним ідеалам, патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, боротьби за мир.

Конкурс проводиться з 1 грудня 1986 року по 1 листопада 1987 року. До участі у конкурсі запрошуються всі нечуючі літератори, члени УТОГ, що мешкають на території України незалежно від того, якою мовою вони пишуть — українською чи російською.

Кожен учасник може подати на конкурс один або декілька, але не більше трьох своїх творів, які раніше ніде не друкувалися. Розмір оповідання або нарису не повинен перевищувати 5 сторінок, надрукованих на машинці через 2 інтервали.

За кращі твори встановлено такі премії:

Одна перша в розмірі 75 карбованців;
одна друга в розмірі 50 карбованців;
дві третіх по 30 карбованців кожна;
три заохочувальних по 15 карбованців кожна.

Ідейну та художню цінність поданих на конкурс творів визначатиме журі в складі трьох чоловік, що є членами Спілки письменників України.

Кращі з творів, що надійшли на конкурс, а також відзначені преміями вірші, оповідання, нариси, будуть надруковані в газеті «Наше життя» і оплачені підвищеним авторським гонораром.

Підсумки конкурсу буде підбито до першого листопада 1987 року і повідомлено через газету «Наше життя».

На конкурс надсилати твори на адресу редакції газети «Наше життя». Вони мають бути надруковані на машинці, або чітко переписані рукою в двох примірниках, підписані авторами з поміткою «на конкурс» на кожному творі.

На окремому аркуші автор повинен повідомити відомості про себе: прізвище, ім'я та по батькові, місце роботи і зайняту посаду, точну домашню адресу.

Останній строк подання творів на конкурс — 1 жовтня 1987 року.

Поради домогосподаркам

ЯК ЗБЕРІГАТИ СВІЖИМИ ЯБЛУКА ВЗИМКУ

Для тривалого зберігання краще брати яблука зимових сортів і тримати їх при температурі 0,5—2° С тепла і відносній вологості повітря 80—95 процентів.

Плоди для цього відбирають чисті, без вм'ятин і нічим не пошкоджені. Їх зберігають у погребях, підвалах, ямах та житлових приміщеннях. Плодосховище повинно бути сухим, без стороннього запаху, де постійно підтримується температура від 0—2° тепла, але не вище 5° С.

При зберіганні плодів у погребі чи підвалі, їх укла-

дають шарами у ящики місткістю 20—25 кг і кожен шар перекладають пакувальним папером, або газетним, а ще краще — загорнути кожен плід окремо тонким цигарковим папером.

Після укладання плодів, ящики ставлять у штабелі один на один. Це запобігає поширенню гнилі та інших вад. Замість ящиків плоди можна укладати у бочки і пересипати їх товченим порошком деревного вугілля. Бочки ставлять у погребі, або просто у ями.

При зберіганні яблук у житлових приміщеннях влаштовують стелажі або

поліці, на які і вкладаються плоди у три шари, стежачи, щоб плодоніжки нижнього шару плодів не пошкоджували верхніх.

Для стелажів плоди можна воскувати. Для цього кожен плід беруть за плодоніжку опускають у розтопленний, але не гарячий, віск чи парафін і укладають їх на стелажі.

Перед споживанням плоди ретельно витирають чистою тканиною, потім миють у теплій воді.

М. ПРИХОДЬКО,
кандидат біологічних наук.

Шашки УСПІХ ПІДКАМІНЦІВ

Днями у Львові пройшла обласна особисто-команда першість з шашок серед вихованців спецшколи-інтернатів.

У результаті цікавої боротьби перше місце посіла команда Підкамінської, другої — Нестерівської, третьої — Львівської спецшколи-інтернатів.

В особистому заліку серед юнаків переможцем став учень Підкамінської спецшколи-інтернату Валерій Цикорський, а серед дівчат за додатковими показниками перше місце присуджено Ганні Кузбїт з тієї ж школи.

Як переможець змагань колектив школярів з Підкамінки завоював право виступити в змаганнях на першість республіки серед вихованців спецшколи-інтернатів для глухих і слабозуваючих дітей.

В. МОСКАЛЕНКО,
м. Львів.

Редактор
П. БУЛАТОВ

ОГОЛОШЕННЯ

20 грудня 1986 року о 12 годині в Кисляцькій спецшколі-інтернаті для слабозуваючих дітей Гайсинського району Вінницької області розпочнеться свято, присвячене 20-річчю створення школи.

Запрошуємо випускників усіх років, колишніх педагогів і працівників, представників підприємств, на яких працюють випускники Кисляцької спецшколи-інтернату, на свято.

ОРГКОМІТЕТ.